

ходъ, като смѣтатъ, че има испански такъвъ (гл. Michel Brenet — Dictionnaire pratique et historique de la musique — подъ Polonaise). П. е намѣрила мѣсто и въ художествената: солова, камерна и оркестрова музика, въ творбитѣ на Бетховенъ, Веберъ, Шопенъ и др.

Полунощница — въ източно-православната църква — богослужение, което трѣбва да се извършва въ полунощ, за да се спомни за второто пришествие на Исуса Христа. То се състои отъ: псалми, тропарьтъ „Се женихъ грядетъ въ полунощи“ и молитви за починалите.

Полутонъ — най-малкото тоново разстояние въ нашата сегашна, 12 степенна темперирана система. П-нътъ бива **дина tonicенъ** — когато се образува отъ два различни съседни тона: е-ф, g-as, h-c, gis-a, cisis-dis и пр.; и **хроматиченъ**, когато се образува отъ измѣнението (понижение или повишение) на единъ и същъ тонъ: g-gis, g-ges, gis-gisis, as-asas и т. н.

Полъ, Рихардъ — Pohl, Richard — музикаленъ писателъ, род. 12 септ. 1826 въ Лайпцигъ, умр. 17 дек. 1896 въ Баденъ-Баденъ, училъ музика въ Лайпцигъ и Гьотингенъ, писалъ: „Акустически писма за музиканти и приятели на музиката“ (1853), „Рихардъ Вагнеръ“, „Най-висшитѣ линии на музикалното развитие“, „Францъ Листъ“, „Хекторъ Берлиозъ“ и др. и компониралъ: пѣсни, балади, и инструментални нѣща. П. е билъ въ редакцията на Neue Zeitschrift für Musik, дето е писалъ подъ псевдонимъ Hoplit, и е билъ сътрудникъ на Allg. deutsche Biographie.

Померъ, Йозефъ — Pommer, Josef — музикаленъ фолклористъ, род. 7 февр. 1845 въ Мюрцшлагъ (Австрия), умр. 25 ноем. 1918 въ Грьомбингъ, основателъ на списанието „Das deutsche Volkslied“ — „Нѣмската народна пѣсенъ“, и на голѣмото дѣло „Das Volkslied in Österreich“ — „Народната пѣсенъ въ Австрия“, издалъ: „Книга пѣсни за нѣмцитѣ въ Австрия“, и една много ценна сбирка отъ „444 йодлери и юхецери“ — австрийски народни пѣсни.

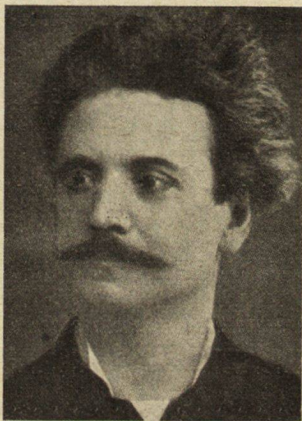
Пониридидъ, М. — Poniridis, M. — гръцки компонистъ отъ „Парижката група“.

Понкиели, Амилкаре — Ponchielli Amilcare — значителенъ оперенъ компонистъ, род. 1 септ. 1834 въ Падерно Фазоларе (Кремона), умр. 17 ян. 1886 въ Милано, ученикъ на Миланската консерватория, капелмайсторъ на Дома въ Бергамо, и професоръ въ Миланската консерватория, писалъ: 10 опери („Лина“, „Родериго“, „Джоконда“, „Бертранъ дьо Борнъ“, „Кларина“ и др.) и „Химнъ на Гарибальди“.

Понтичело, ит. ponticello — подложката, магарецето на струннитѣ инструменти. Sul p. значи свирене, при което лжка се движи по магарецето, и се получава единъ треперящъ тонъ.

Понцъ, Мирославъ — Ponc, Miroslav — чешки компонистъ, род. 1902, ученикъ на Арн. Шойнбергъ, И. Сукъ и, главно — на Ал. Хаба, подъ чието ръководство се посветява на компониране въ четвъртонната система; писалъ редица творби за пиано, за чело и пиано, флейта и пиано, за духови инструменти, пѣсни, и музика къмъ нѣколко драми.

Поперъ, Давидъ — Popper, David — чело-виртуозъ и компонистъ, род.

Давидъ Поперъ

9 дек. 1843 въ Прага, умр. 7 авг. 1913 въ Баденъ при Виена, ученикъ на Голтерманъ въ Пражката кон-